

Titel: Kapitel VII

Citation: "Kapitel VII", i *1901/1902: Bemærkninger til lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r10-shoot-chptrd1e2965.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Bemærkninger til lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel VII

Retsmøder og Retsbøger.

De i Udkastet optagne fra det tidligere Forslag afvigende Regler om Appel have nødvendiggjort forskellige ny Regler om Protokollation. Særlig under Hensyn her- til har man foretrukket i nærværende Ka- pitel kun at optage de almindeligste Pro- tokollationsregler, medens de nærmere Regler desangaaende ere optagne paa de forskellige Steder i Udkastet, hvor de hver for sig høre hjemme.

I øvrigt er Indholdet af dette Kapitel i det hele svarende til Reglerne i det tid- ligere Forslags 1ste Afsnit Kapitel VII. De Forandringer, der ere gjorte, ere enten rent redaktionelle eller bestaa i saadanne

spalte2736

af praktiske Hensyn foretagne Smaaæn- dringer, som der bedst vil kunne gøres Rede for ved de enkelte Paragrafer. De Bestemmelser, der i Indhold svare til Be- stemmelser i Straffeprocessudkastet, er der givet samme Affattelse som disse.

Det tidligere Forslags § 78 er kun udeladt, fordi en tilsvarende Regel findes i Udkastet til Lov om Domsmagtens Ord- ning § 26. — Det tidligere Forslags § 89, 2 det Stykke, er udeladt som overflødig ved Siden af den i Udkast til Lov om Doms- magtens Ordning § 40 optagne alminde- lige Regel.

§ 54.

Ligesom i det tidligere, Forslag fore- skrives der her Førelse af en Sagliste og en Retsliste. Saglisten er blot et Register over de for Retten indbragte Sager. Sa- gerne opføres følgelig aldrig mere end een Gang paa denne, nemlig saa snart Retten første Gang kommer i Berøring med dem, hvilket i Reglen vil være ved Berømmelsen, jfr. §§ 84, 201, 247 og 274, eller ved An- meldelsen efter § 200, 2det Stykke, eller § 273, 3die Stykke. Retslisten derimod er en Slags Dagsorden, paa hvilken opføres de Sager, der skulle foretages paa hver enkelt Dag, enten fordi de oprindelig ere berammede til den Dag, eller fordi de ere udsatte til den Dag.

Det tidligere Forslags § 79 indeholdt nogle enkelte detailmæssige Forskrifter an- gaaende Retslistens Førelse, der her ere udeladte, da de dog ikke vare udtømmende og nærmest have deres Plads i en Instruks. Dels af Hensyn til den Interesse, Rets- listernes Førelse og Bekendtgørelse vil have for store Grupper af Publikum, dels for paa dette Omraade at tilvejebringe en ens- artet Fremgangsmaade ved de forskellige Retter, foreslaas det at lade Justitsmini- steriet give de nærmere Regler desan- gaaende.

Reglerne i 2det og 3die Stykke ere — som udviklet i Motiverne til det tidligere Udkast — motiverede ved følgende Be- tragtning: Da spildte Retsmøder ved den mundtlige Procedure kunne medføre be- tydelige Ulemper, naar Vidner langvejs fra ere komne tilrejsende, naar Parterne have givet personligt Møde for at afhøres o. desl., bør alt muligt gøres for at forhindre saa- danne unyttige Møder. Aldeles kan man naturligvis ikke fjerne denne Ulempe, men det vil uden Tvivl være et gavnligt Middel til at formindske den, naar Retten eller — uden for Retsmøde — dens Formand faar en almindelig Myndighed til at give

spalte2737

Henstand med Sagens Foretagelse, saa snart det stiller sig som overvejende sandsynligt, at en eller anden Omstændighed vil være til Hinder for Sagens Behandling netop paa den Dag, til hvilken den er ansat. Hellere end at lade Sagen komme for og alle vedkommende møde til ingen Nytte blot for at høre et Udsættelsesdekret af- sagt, maa da den trufne Bestemmelse for- andres og Sagens Forhandling udskydes i nogle Dage, i hvilken Tid Hindringerne ofte ville kunne hæves. Med Nutidens Kom- munikationsmidler vil det

næsten altid være muligt at give samtlige vedkommende saa betimelig Underretning om den- forandrede Bestemmelse, at de kunne undgaa at møde forgæves (jfr. § 81). Retten maa til dette Øjemed have én aldeles diskretionær Myn- dighed til, naar den enten af sig selv eller ifølge indløbne Oplysninger fra Parter, Vidner eller andre forudser, at Sagens Forhandling vil møde Hindringer, at kunne ansætte den til en anden Dag, uden at Parterne høres herover eller andre Forma- liteter iagttages. Men naturligvis vil det stride imod Parternes Ret, om den af egen Magtfuldkommenhed paa denne formløse og ukontrollerede Maade udskød Sagens Forhandling længere end en kort Tid. Man har dog ikke fundet det nødvendigt at optage den udtrykkelige Grænse af een üge, som det tidligere Forslag satte.

§ 55.

Medens § 54 handler om Berammelse og Udsættelse af den enkelte Sag, inde- holder § 55 nogle nødvendige Regler om Rettens Myndighed til at afsige berammede saavel som til at afbryde og udsætte alle- rede begyndte Retsmøder. Følgen heraf er naturligvis, at alle de Sager eller For- retninger, som i Retsmødet skulde besør- ges, maa henlægges i en anden Tid.

§§ 56 og 57

indeholde den almindelige Grundsætning, at alle Retsmøder i civile Sager ere offent- lige. Den Undtagelse, der i § 56 gøres herfra, er selvfølgelig; lignende Undtagel- ser gøres overalt. Det er i § 56 helt over- ladt Rettens Formand at bestemme, hvor- vidt der skal tilstedes enkelte Personer foruden Parterne og disses Rettergangs- fuldmægtige (jfr. Bemærkning til § 44) Ad- gang tii et Retsmøde, der holdes for luk- kede Døre. Den særlige Beføjelse, som det tidligere Forslags § 76 hjemlede Par- terne til at medtage tre andre Personer, er ikke optaget, fordi den ikke ses at have

spalte2738
----

nogen tilstrækkelig Grund og let kunde misbruges.

At Rettens Beslutning om at lade Dørene lukke, ikke kan gøres til Genstand for Klage for højere Ret, stemmer med, hvad der maa anses for gældende Ret, ifølge hvilken ubeføjet Udelukkelse af Offent- ligheden i alt Fald ikke kan antages at være Annulationsgrund; Reglen stemmer derhos med, hvad der overhovedet er Ud- kastets Tanke, nemlig saa vidt muligt at af- skære Klage til højere Ret med deraf føl- gende Besvær og Forhaling, hvor saadan ikke behøves til den materielle Rets Be- skyttelse. Skulde en enkelt Dommer finde paa jævnlig uden Grund at lade Dørene lukke, vil en lejlighedsvis misbilligende Ud- talelse af Overretten sikkert være til- strækkelig til at gøre Ende derpaa.

Retternes Voteringer ere ikke offent- lige, jfr. § 100, 2det Stykke.

§§ 58 og 59.

Disse Bestemmelser fandtes ikke i det tidligere Forslag.

Bestemmelserne i § 58 ere optagne efter det i den ny norske Straffeprocesslovs §116 givne Forbillede og aabenbart hen- sigtsmæssige.

Reglen i § 59 giver for det første et naturligt Supplement til Reglerne i § 149, jfr. § 148, men vil i øvrigt ogsaa kunne anvendes, hvor det i og for sig lod sig gøre at samle det hele Bevismateriale ved Rettens Sæde, men

det dermed forbundne Besvær vilde være uforholdsmæssigt i Sammenligning med at sætte Retten uden for det almindelige Tingsted; med denne Paragraf kan sammenholdes § 12, 2det Stykke, i Udkast til Lov om Domsmagtens Ordning.

§ 60.

Naar det i 2det Stykke udtrykkelig er bestemt, at ogsaa Fogedret og Skifteret skal kunne udøve Rettergangspolitiet, er dette naturlig begrundet derved, at netop disse Retter efter den særlige Maade, hvorpaa de træde i Forhold til Publikum, ere mere udsatte end andre Retter. Naar de ikke for Tiden have saadan Beføjelse, er dette i Virkeligheden en Anomali, fremkommen som en ren formel Konsekvens af, at disse Retter i øvrigt ikke kunne afsige eksigible Dekreter.

Den i det tidligere Forslags § 81 indeholdte Bestemmelse om, at en Straffekendelse i Medfør af nærværende Paragraf skulde være upaaankelig, har man fundet

spalte2739

det rettere at udelade. Kendelsen vil altsaa kunne være Genstand for Kære. Hvor vidt saadan Kære har opsættende Virkning, afgøres efter Reglen i § 270, 2det Stykke,

§§ 62—64.

Nærmere Regler angaaende Protokollation findes paa følgende Steder i Udkastet:

§ 163 (Vidneforklaringer). § 168 (Tvistigheder under Vidneførslen). § 185 (Syn og Skøn). § 198 (Parts Ed). §§ 209, 210 og 218 (Behandling ved Landsret). § 276 (Forlig ved Underretten). § 277 (Behandling ved Underret). §§ 371, 374, 396, 420, 434, 449, 480 og 499 (Fogedforretninger).

Naar det i § 64, 1ste Stykke, siges, at Rettens Domme, Kendelser og „øvrige Beslutninger“ skulle optages fuldstændig i Retsbogen, er det ikke dermed Mening at foreskrive, at hvad som helst en Retsformand eller Enkeltdommer maatte bestemme med Hensyn til en Sags Behandling, skal protokolleres, men kun at dette skal ske med Hensyn til saadanne Beslutninger, der fremtræde som Afgørelse af en mellem de i Sagen interesserede opstaaet Tvist. Hvor vidt i øvrigt en af Retten truffen Ordning skal omtales i Protokollen, maa afgøres efter Reglen i § 63, 1ste Stykke.

§ 65.

I denne Paragraf er tilføjet den med den gældende Retstemmende og i sig selv praktiske Bestemmelse, at Retsbogen afgiver Bevis for, hvad der er foregaaet under Retshandlingen, men at Modbevis ikke er udelukket.

§ 66

1901/1902: Bemærkninger til lovforslag,

sigter særlig til at bevirke, at Retsskriveren altid kan være i Besiddelse af det Materiale, der udkræves for at tilvejebringe en saa fuldstændig Udskrift, som behøves til Anke.